

Miðvikan

ÁKI BERTHOLDSEN

Tað er spennandi at vera á Sosialinum, men at sita í tinginum og lurta er eitt tað keðiligasta, hon hevur vítað.

Viðhvørt leingist henni út aftur í Mykinesi.

Men hon veit ikki akkurát, hvat tað er, sum dregur.

Og hon torir ikki at lova, at hon fer at bígva har, tá ið hon verður vaksin.

Ólbrith Hansen er 16 ár og hon er úr Mykinesi. Og at hitta ungdom úr Mykinesi, er sum at hitta lunda jólanátt.

Hon hevur bara tveir javnaldrar úr heimbygdini.

Ólbrith gongur í 10. flokk í Sørvági og seinastu 14 dagarnar hevur hon verið í praktikk á Sosialinum.

Tað var mestsum av tilvild, at valið fall á Sosialin. Hon vildi royna okkurt heilt øðrvísi enn tað, hon hevði roynt og datt hon henda-vegin.

Á blaðnum hevur hon fingið innlit í, hvussu blaðfólk arbeiða og, hvussu eitt blað verður gjørt.

Hon hevur verið við blaðfólkum úti í blaðprindum og hon hevur eisini skrivað nakrar greinar. Hon hevur hevur eisini eygleitt, hvussu myndamaðurin arbeiðir, verið við hon og tikið myndir og gingið honum til handa, meðan hann hevur framkallað og gjørt myndir.

Tey, sum hava havt Ólbrith undir hond, bera henni alt tað besta. Hon er skilagóð, áhugað og so er hon stívari í skrivning, enn flestu javnaldrarnir.

Teir eru ikki so fáir næmingar, sum velja sær praktikkpláss á fjølmíðlunum, og teir eru nógvir, sum hava verið á Sosialinum ímillum ár og dag.

Ólbrith sigur, at hon valdi Sosialin hesaferð, tí hon vildi royna okkurt nýtt.

Seinasta ár var hon í praktikk á einum bóndagardi, á Miðstovuni á Sandi, men jarðarbrúk, og tað, sum hertil hoyrir, er hon meiri von við úr heimbygdini.

Hetta hevur verið tvær lærurikar, stuttligar og spennandi vikur, sigur Ólbrith.

Men ein dagin var hon við Eiriki Lindenskov í tinginum og lurtaði eftir tingmonnum og tað er eitt tað keðiligasta, hon hevur vítað.

Ólbrith Hansen býði í Mykinesi til hon fór inn til Sørvágs at ganga í áttanda flokk.

Í Mykinesi hevði hon ikki tað luksus, at kunna velja sær vinfólk. Hon var tvangsinnløgð at spæla við tey, sum vóru, tí har vóru bara tvey onnur børn. Tey vóru fyrst saman í skúlanum og síðani aftan á skúlastíð, næstan hvørt kvøld.

– Tað gjørdi nú einki, tí vit eintust væl og spældu væl saman, sigur hon.

Úr Mykinesi á Sosialin

Miðvikan

– Men tað vóru vit heilt einfalt noydd til, leggur hon afturat.

Viðhvørt var tað kanska eitt sindur einsligt, men tað er mest nakað, hon sær nú.

Tá hugsaðu tey ikki so nógv um tað, tí tey vóru von við tað og hugsaðu ikki um nakað annað.

Um summarið vóru sjálvandi fleiri børn í Mykinesi, tí avbygdabørn komu út í feriu.

Hon heldur ikki, at spælið var so nógv øðrvísi, enn hjá øðrum børnum.

Annars tóku børnini lut í tí mesta arbeiðnum, sum var í oynni.

Eitt stórt framstig var, tá ið tey fingur parabol heima hjá Ólbrith og teimum fyri nøkrum árum síðani, so tey fingur fylgt við í øllum tí nýggja, sum var og tí, sum rørdust ímillum tey ungu.

Tað var heldur ikki so, at tey vóru heilt avbyrgd frá umheimin um, tí tey vóru ofta inni í Sørvági og ferðaðust.

Og nú hon gongur í skúla, er hon úti í Mykinesi hvørja feriu.

Og viðhvørt leingist henni út í Mykinesi, úttan, at hon akkurát dugir at siga, hvat tað er, sum dregur.

Men hon væntar ikki, at hon fer at bígva úti í Mykinesi, tá ið hon verður vaksin.

– Møguleikarnir eru ikki nógvir úti í Mykinesi, so eg vænti, at tað verður av ongum, sigur hon.

Sum er, eru bara eini seks, sjev fólk harúti um veturin og Ólbrith væntar, at Mykinesi verður avtøftað um nøkur ár.

Tað heldur hon er harmiligt, men hon dugir ikki at siggja, at nakað kann gerast við tað, sum gongdin í samfelagnum er.

Soleiðis er verðsins gongd og tað er einki at gera við.

Skal Mykinesi bjargast, skal okkurt avgerandi henda, men hon dugir ikki at siggja, hvat tað skuldi verið.

Hjá Ólbrith var tað ein kollvelting at flyta til Sørvágs at bígva.

Men av tí, at hon mangan hevði verið í Sørvági, kendi hon nógvir av skúlafeløgnum, so tað var ikki so galið, og hon var væl móttikin. Hon bleiv ikki kallað bygdafrøll, ella anga uppá annan máta.

Og inni í Sørvági, hevur hon fingið nógv onnur vinfólk, og tað hjálpir uppá støðuna.

Ólbrith hevur ikki lagt nakrar ávísar framtíðarætlanir.

Í fyrstu syftu snýr tað seg um at fáa 10. flokk aftur, so fer hon at siggja. Helst fer hon aftur í skúla, tí tað er ikki so nógv annað at gera. Í so fall verður tað á studentaskúla í Hoydølum.

Á Sosialinum, hevur hon ikki fingið so nógv blóð á tonnina, at hon longu hevur gjørt av, at velja sær yrki í blaðyrðini.